

Simon Max Keizer is geboren op 20 juli 1931 in Amsterdam. Hij was de zoon van Eduard Charles Keizer (1903-1982) en Jeanetta Vega (1908-1983). Hij had een zus Anneke Esther (1933-2010).

Hij woonde met zijn ouders en zus op het Waterlooplein 123 hs in Amsterdam. Op 26 mei 1943 werd hij met zijn moeder en zus ingesloten in Westerbork in barak 55. Zijn vader volgde op 29 september 1943. Zij waren “gesperrt wegens Callmeyer”, en werden uiteindelijk op 15 februari 1944 op transport gesteld naar concentratiekamp Bergen Belsen. Daar vierde Max op 5 augustus 1944 zijn bar mitswa. Een bar mitswa is een ritueel binnen het Joodse geloof, wanneer een Joodse jongen de leeftijd van dertien jaar bereikt. Joseph Gompers schreef het gedicht “Kracht” voor hem. Het hele gezin heeft de Sjoa overleefd en keerde in 1945 terug in Amsterdam.

Voor de oorlog bestonden er in Nederland verschillende Joodse gesloten groepen. Met de oorlog verdwenen deze groepen en een doorstart na de oorlog, was ondenkbaar. Veel leden en leiders waren gedeporteerd en vermoord. De enige groep die direct na de oorlog weer startte, was de Haagse T.O.P. groep.

Een aantal scouts van de Joodse TOP groep begonnen weer met het aanbieden van activiteiten. Mej. E. Kroon was Akela, Rob van der Reis troepleider en Louis Moses uit Rijswijk vaandrig. In april 1948 organiseerde de groep, met hulp van de Koning David Stam, een groot kampvuur voor geïnteresseerde jongens. In mei 1948 werd gestart met padvindsters. De leiding van de padvindsters was in handen van mej. Salomons als Guido en mej. F. Fontein. In eerste instantie hadden ze hun clubhuis aan de Wagenstraat, naast de Sjoel. In de zomer van 1948 ging de groep op kamp. Het seizoen 1948-1949 begonnen ze in hun nieuwe clubhuis aan de nieuwe Molstraat 2 in Den Haag. De groep had toen 3 patrouilles, de Houtduiven, Meeuwen en Zwaluwen. In november 1948 versterkte Elly van Leeuwen de horde als welpenleidster (Bagheera). De groep organiseerden contactavonden voor joodse scouts in Den Haag en zamelde boeken in voor joodse militairen in Indonesië.

De Haagse TOP groep deed eind 1948 een oproep om ook in Amsterdam een afdeling van de TOP groep op te richten, aangesloten bij de NPV. Ze vroegen om oud scouts die voor de oorlog in Amsterdam actief waren, zicht te melden. Max Keizer was de contactpersoon. Het Tsfoioeth liet weten dat ze hier geen relatie mee hadden en willen hebben, omdat ze om nationaal/principiële redenen niet aan wilden sluiten bij de NPV. Uiteindelijk is de groep er niet gekomen.

Na de erkenning van de staat Israël door Nederland in 1949, besloot ook de Haagse TOP groep zich exclusief te gaan richten op Israël en moest daarom afscheid nemen van de NPV. De Haagse en Amsterdamse Joodse Scoutinggroepen verenigden zich in de

Vereniging 'De Joodse Padvindders in Nederland' (JPN), een sub organisatie van de Joodse Jeugdcommissie. Er waren op dat moment drie groepen (Misjmar Tikwatenoe, Betsalel en T.O.P Groep) en twee vendels (Koningin Esthervendel en Deworah vendel) aangesloten. Ed Izaaks werd commissaris van de JPN en samen met Akela Kroon waren ze vertegenwoordigd in de Joodse Jeugdcommissie. Op 7 mei 1949 besloot het bestuur van de NPV de organisatie 'te beschouwen als een bona fide, niet erkende organisatie, waaraan zij medewerking wil verlenen'. Ze

mochten in de ScoutShop goederen betrekken, waaronder insignes, met uitzondering van installatie-, burger- en hoed-insignes. De organisatie koos voor het Israëliësche padvinddersinsigne, een Davidster met de Scoutinglelie.

Max trouwde op 20 juli 1954 in Amsterdam met Debora Elisabeth Auerhaan. Een jaar na hun huwelijk verhuisden ze naar Zandvoort. Ze kregen drie kinderen.

Meer informatie

[Indexen Archief Amsterdam](#)

[Indexen Archief Amsterdam](#)

[Holocaust Survivors and Victims Database -- Simon Max KEIZER](#)

[Wie was Max Keizer? | Joods Monument](#)

[KRACHT, Een gedicht voor Max Keizer. | Joods Monument](#)

[Eduard C Keizer \(Amsterdam, 9 maart 1903 - Ouderamstel, 19 januari 1982\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[Jeannette Keizer-Vega - Kamp Westerbork, De Digitale Collectie](#)

[Anna Esther Keizer - Kamp Westerbork, De Digitale Collectie](#)

[Eduard Charles Keizer - Kamp Westerbork, De Digitale Collectie](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 10 sep 1948 - Art. 78 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 01 okt 1948 - Art. 139 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 05 nov 1948 - Art. 82 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 12 nov 1948 - Art. 91 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 24 dec 1948 - Art. 85 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 31 dec 1948 - Art. 34 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 14 jan 1949 - Pag. 8 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 11 feb 1949 - Art. 71 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 11 maa 1949 - Art. 66 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 27 mei 1949 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindders, jrg 31, 1948-1949, no. 9, 1949 » 1949-06 - Pag. 31 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.